

Hírlevél

2002. október VI. évfolyam 2.

A Bajtársi Egyesületek Országos Szövetségének időszakos kiadványa

A kiadvány térítésmentes, sokszorosítható

OBSITOS KÖSZÖNTŐ

Tisztelt Nyugállományú Bajtárs!

A nyugállományba helyezéssel mindenképpen lezárul az életnek egy, a hivatásból adódó, nem kevés kötöttséggel járó, sikerélményekben gazdag, de sokszor feszültségektől, nehézségektől sem mentes szakasza. Ez még akkor is így van, ha a nyugállományba helyezés nem jelenti az aktív életvitel befejezését, csak a tevékenységi irányok módosulnak, a hangsúlyok

helyeződnek máshová. Több idő jut a családra, a művelődésre, a telekre, vagy éppen más munkahelyen lehet kipróbálni a honvédségnél sok-sok év alatt megszerzett tudást, tapasztalatot.

A katonai nyugállományúként sem nélkülözheti azoknak a pályatársaknak a közösségét, akikkel – sokszor nem kis áldozat árán – együtt küzdött a sikerért, eredményekért. Az aktív szolgálati évektől történő távolodással egyre nő a jelentősége, szerepe a „csapathoz” tartozásnak, a volt bajtársakkal való találkozásoknak, beszélgetéseknek. Ezért is érdemes a kapcsolatot fenntartani a még tényleges szolgálatban lévőekkel, s a nyugdíjas éveket korábban megkezdett kollégákkal. A barátságok ápolására, a találkozásokra lehetőséget adnak a nyugállományú katonák klubjai, a különféle társadalmi szervezetek. Ezekben a nyugállományúakat összefogó szervezetekben lehetőség van a honvédelemért való tevékenység további folytatására is.

A katonáknak a honvédséghez való kötődése a nyugállományba helyezéssel azért sem szűnik meg, mert esetleges szociális vagy egészségügyi gondjaik enyhítésében továbbra is számíthatnak a honvédség támogatására, segítségére. A katonai szervezeteknél, illetve azok jogutódjainál a parancsnokok, a személyügyi és humánszolgálati szervek munkatársai mindig készségesen fogadják a korábbi pályatársakat, szívesen adnak tájékoztatást az alakulat helyzetéről, feladatairól. A hadkiegészítő parancsnokságok pedig, mint azt a jelen kiadvány is érzékelteti, sokoldalúan gondoskodnak a nyugállományú katonákról.

A Honvédelmi Minisztérium vezetése a nyugállományúakra természetesen továbbra is katonaként tekint, segíti gondjaik megoldását, nyitott javaslataikra, és az újonnan elfogadott jogszabályok által biztosított lehetőségeknek megfelelően támogatja azok megvalósulását.

Kívánok Önnek hosszú, boldog életet, jó erőt, egészséget.

*Juhász Ferenc
a Magyar Köztársaság
honvédelmi minisztere*

Együttműködés az osztrák bajtársakkal

A BEOSZ delegációja Bécsbe utazott, hogy tárgyalásokat folytasson az Osztrák Bajtársi Szövetség vezetőivel az együttműködés lehetőségeiről.

Sipos Géza nyugállományú ezredes, a BEOSZ elnöke a megbeszélésen tájékoztatást adott a tizenkét éve létrejött, s ma már 73 tagegyesületet tömörítő szövetség tevékenységéről, és hangsúlyozta, hogy különösen az évente sorra kerülő katonanemzedékek találkozásának van kedvező országos visszhangja.

Dr. Otto Keimel, az Osztrák Bajtársi Szövetség elnöke tájékoztatójában elmondta, hogy a nagy múltú osztrák szövetségnek ma már több mint 240 ezer tagja van, és örömmel alakítanának ki együttműködést a magyar bajtársakkal is.

Végül a két bajtársi szövetség vezetői abban állapodtak meg, hogy az együttműködési megállapodás aláírására Balatonkenesén, a katonanemzedékek XI. találkozásán kerül sor.

Hogyan tovább BEOSZ?

Visszatekintve a BEOSZ tizenkét éves múltjára, ismételten indokolt áttekinteni szövetségünk helyzetét, munkájának eredményeit, hiányosságot és főleg a jövőre koncentrálni, gondolatokat ébreszteni tennivalóinkról és munkamódszerünk megújításáról.

Nem ildomos eredményeink ismétlése, de ránk jellemző szerénységünk megengedi, hogy az 1990-ben alapszabályunkban megfogalmazott feladataink végrehajtásán folyamatosan, lendületünk megtorpanása nélkül, következetesen és eredményesen dolgoztunk. Tevékenységünkben meghatározóak tagságunknak, ezen túl a hivatásos és nyugállományú katonák, rendőrök és hozzátartozók közötti élő kapcsolat ápolása, összefogásának erősítése, kulturális és szociális igényeink kielégítése. Munkamódszerünkre a demokratikus vonások a jellemzők. Jól működő választmányunk, operatív elnökségünk és egyre növekvő számú tagegyesületünk van. Szervező és végrehajtó munkánkban meghatározók a tagegyesületek, régiók, mind jobban kidomborodik nélkülözhetetlen szerepük.

Gondjaink változatlanul vannak, régiók, újak egyaránt. Sokat megoldottunk, de nem mindent. Némelyik sokrétű, mélyebb elemzést és külső segítséget igényel, mások saját berkünkön belüliek. Túl vagyunk az útkeresés évein, de eddig erőfeszítéseink ellenére nem tudtuk biztosítani anyagi, pénzügyi önállóságunkat. Ebből adódó problémáink gyakran veszélyeztették működésünket. Pedig létünk szükségességét senki nem vitatja. A honvédelmi vezetés gyakran kinyilatkoztatta a jelenlegi pedig nyomatékosan megerősítette szerepünket a honvédelem rendszerében. A katonai vezetés ebből kiindulva eddig is nagy segítséget nyújtott – és nyújt ma is – munkánkhoz.

A honvédelem vezetői egyre jobban elismerik, hogy egy demokratikus, társadalmi vezetéssel dolgozó szervezet jelentős segítséget nyújthat tárca szintű feladatok végrehajtásához.

Feladataink egyre bonyolultabbak, és a több esetben megváltozott körülmények hatására újszerűen jelentkeznek. Ezért indokolt többször – és így ma is – visszatérni a „hogyan továbbra?” Az élet azt követeli tőlünk, hogy minden területen újítanunk kell. Feladataink megfogalmazásában, azok végrehajtásában mindenképp. Mások a katonaközösségek ma, mint tíz évvel ezelőtt! Más ma az elvárás a tagság részéről, mint régen. Vannak szervezete-

ink, – szép számmal – ezek számának növelése már kevésbé indokolt. De munkájuk színesebbé, vonzóbbá tétele, a működési feltételek magasabb szintű biztosítása, feltétlen szükséges. Ez nem kis feladat.

Kulcskérdés számunkra: a szövetség vezetésének és a tagszervezetek közötti kapcsolat fejlesztése, mivel a rendszeres összeköttetés még nem megoldott. Nem elég, és főleg nem elégséges a postai levelezés. A korszerű viszonyok között a gyors tájékoztatás, az információcsere a munka előfeltétele. E téren sokszor késésben vagyunk és lassúak. A munka koordinálása ma már nem elég. (Régen talán elég volt.)

Az elnökség tagjainak személyesen, nem utolsósorban anyagilag, az eddiginél hatékonyabban kell segíteni a közösségek munkáját. A munka lehetőségeit, feltételeit kell megteremteni. Ehhez helyiség, telefon kell és nélkülözhetetlen a szállítóeszköz. Meggyeizzük, hogy jól eső érzéssel vettük tudomásul a katonai vezetésnek e téren megtett intézkedéseit. De egy autónak az üzemanyagköltségeit is valamiből ki kell fizetni.

Sok az üres laktanyaépület, lehetne ezeket a szervezeteknek hasznosítani, otthonossá, vonzóvá tenni. Hiszen az üres falak, helyiségek még nem azt nyújtják, amit kell. Van lelkes, önzetlennül dolgozó elnökségünk, de annak tagjai csak úgy tudnak részt venni a közösségek rendezvényein, ha oda elutaznak. A helyszíni párbeszédre mindig igény van és ez természetes. Ehhez jó alkalmat nyújtanak az éves munkát összegző és a jövő évi tevékenységgel foglalkozó egyesületi közgyűlések. Gondot okoz az is, hogy a vezetőségek tagjai saját költségeiken telefonálnak és postáznak.

A szociális helyzet, az életkörülmények javítása sok esetben a merev szabályokba ütközik, így nem biztosított, hogy a rendelkezésre álló, nem kevés segélykeretből a legrászorultabbak részesüljenek. (Nemcsak azok, akik papíron a legkevesebb nyugdíjat kapják. Egyre több a katonaozvegy, az egyedül élő, beteg nyugdíjas, rajtuk igazságosan kell sürgősen segíteni.)

Az elmúlt években több obszitos aktivista is ellenezte, hogy a nyugállományú katonáknak több országos szervezete legyen. Véleményüket azzal indokolták, hogy ez elsősorban az anyagi erők szétforgácsolását eredményezi. Ez nem jó a nyugdíjasoknak, nem jó a szervezeteknek, egyesületeknek sem.

Bízunk abban, hogy a jövőben az

eddiginél jobb együttműködés alakul ki a honvédségi nyugdíjas szervezetek között. A BEOSZ vezetőin ez nem múlik.

Feladataink a következők:

– Az anyagi, pénzügyi helyzetünk javítása érdekében az országos és helyi lehetőségek keresése, a rendelkezésünkre álló erőforrások jobb kihasználása mind országos szinten, mind egyesületi szinten szükséges az önerő növelése.

– A honvédelmi vezetés által biztosított kedvezmények, támogatások tudatosabb és hatékonyabb felhasználása.

– A szövetség működési mechanizmusának tökéletesítése. Tovább kell növelni az elnökség társadalmi munkájának hatékonyságát, az elnökség tagjainak aktivitását, nagyobb segítséget kell nyújtani minden téren a tagegyesületi régiók munkájának fejlesztéséhez, önállóságuk növeléséhez.

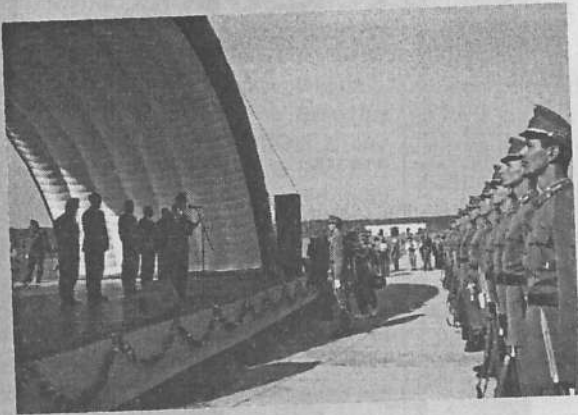
– Az elnökség és valamennyi tagszervezet keresse és egyben biztosítsa azt a lehetőséget, hogy nyugdíjas közösségek és a honvédelmi vezetés között rendszeressé váljon a mindannyiunk által óhajtott párbeszéd.

A BEOSZ Elnökség koordináló, segítő és irányító munkájában új helyzet alakult ki. Megnővekedett a tagegyesületek létszáma, a régiók egyre eredményesebben dolgoznak, a szövetség feladatai kiszélesedtek és nem utolsósorban a munka korszerűsítése, hatékonysága megköveteli e vezetői tevékenység személyi és anyagi feltételének lényeges bővítését. A jelenlegi körülmények között ez a munka tovább nem végezhető eredményesen.

A tagság anyagi, szociális helyzet nem teszi lehetővé, hogy a közeljövőben anyagilag, pénzügyileg a BEOSZ önálló szervezetként működjön. Megtisztelő és nemes feladatunk végrehajtásához a jelenlegi anyagi, pénzügyi erőforrások nem elegendőek.

Iványi Nándor ny. ezredes
a BEOSZ titkára

Obsitostalálkozó a komáromi erődben

Fotó: Kacsó Lajos

A BEOSZ Elnökségének levele a szövetség tagjaihoz

Javaslat a szövetség tagegyesületei 2002. évi önkormányzati képviselők és polgármester választáson való eredményes részvételének elősegítésére

Tisztelt Bajtársak!

Az önkormányzati választás tagjainak közéleti szereplésének olyan lehetősége, amely alkalmat ad arra is, hogy helyi érdekképviselőnk fejlődjön, s ezzel javuljon annak eredményessége.

A BEOSZ tagjai, tagegyesületei abban érdekeltek, hogy erősödjön helyi pozíciója, növekedjen a nyugállományúak, a nyugdíjasok érdekében érvényesülő befolyása.

NEKÜNK AZ A CÉLUNK, mi valamennyien azt akarjuk, hogy az önkormányzatok nagyobb figyelmet fordítsanak a nyugdíjasok helyzetére; érdekeink helyben, a lakóhelyen, s velünk együtt érvényesüljenek; általunk is ellenőrizhetők legyenek a helyi döntések végrehajtási folyamatai; alkotó résztvevői lehessünk a helyi demokrácia és a jóléti rendszer átalakításának.

Az eddigi tapasztalataink alapján úgy látjuk, hogy jó eséllyel lehetett jelölni a bennünket képviselőket, tagjainkat az önkormányzati választásokon. Sikerünk a mi sikerünk is lehet!

CÉLJAINK ÉRDEKÉBEN

– **Javaslom**, hogy vegyék fel a kapcsolatot a helyi, de főleg a Nyugdíjasok Megyei Képviselőte vezetőivel; erősítsék ezáltal is a BEOSZ és a NYOK kapcsolatait. Kezdeményeztetek tapasztalatcserét a Megyei Időügyi Tanácsok vezetőivel, helyi aktivistáival.

– **Javaslom**, hogy tagjaitok az önkormányzati választá-

sok előtt a szimpatizánsok, a helyi lakosok körében célirányosan arra buzdítsanak, hogy számunkra a legkedvezőbb döntést hozzák meg. Irányítsátok figyelmüket arra a jelöltre, aki a nyugdíjasok helyzetét, gondjait jól ismeri, s akarja annak megoldását.

– **Javaslom**, hogy kapcsolódjatok be, vagy helyileg Ti önállóan kezdeményezték az egyedül élő idős bajtársak megsegítését és tájékoztatását a „Nyugdíjasok a nyugdíjasokért” mozgalom keretében.

– **Javaslom**, hogy az önkormányzati képviselők és polgármester választását megelőzően tagtársaikat folyamatosan tájékoztassátok saját elvárásaitokról, a párt és civil programokról, a választási kampánnyal kapcsolatos eseményekről.

Az önkormányzati választás előkészületei és eredményei lehetőséget nyújtanak a BEOSZ év végi illetve 2003. év eleji rendezvényeihez is. Felmérhető a szimpatizánsok köre, kideríthető a szakmai hozzáértés és tenni akarás milyensége, s az utánpótlásról időben való gondoskodás is megkönnyíthető.

A BEOSZ Elnökeként arra kérem a szövetség tagjait, hogy a választáson sajátosságaiknak és lehetőségeiknek megfelelően vegyenek részt, és úgy döntsenek, hogy közös céljaink megvalósulhassanak!

Budapest, 2002. október 4-én

Bajtársi üdvözléssel:

Sipos Géza nyá. ezredes
elnök

Gondolatok a kettős tagságról

A BEOSZ elnöksége ismételt arra kéri a tisztelt régióvezetőket, a tag-egyesületeink vezetőit, a BEOSZ elnökségi tagokat és a „Bajtársainkért” Alapítvány kurátorait, hogy adatok szolgáltatásával segítsék a vezetést. A kért adatokat űrlapok kitöltésével adják meg. Ezeket az űrlapokat némi magyarázattal tesszük közzé a következők szerint.

1. NYILATKOZAT és TÁJÉKOZTATÁS

Ez év április 18-án Szolnokon és 23-án Székesfehérvárott a BEOSZ munka-értekezletet tartott, ahol a Dunától nyugatra illetve a Dunától keletre lévő összes tagszervezetünk vezetője és az összes hadkiegészítő parancsnok, valamint a HM illetékesei megjelentek. Az értekezlet tárgya a szociális gondoskodás megvalósításának módjai, eszközei és a BEOSZ tagszervezetei és az adott hadkiegészítő parancsnokság közötti együttműködési szerződés megkötésének feladatai voltak.

Ezek az értekezleteken tisztáztuk a nyugállományú katonákra, a honvédségi nyugdíjasokra és ezek hozzátartozóira vonatkozó, a szociális gondoskodással kapcsolatos szabályokat, normákat. Egyértelmű vált, hogy a tagszervezeteinknek a szerződésben rögzíteni kell amit eddig is csináltak, hogy felvállalják tagjaik érdekvédelmét, szociális gondoskodását és a kegyeleti gondoskodás egy részét. Ezen kívül részt vesznek a hadkiegészítő parancsnokság nyilvántartási felelősségébe utalt állomány egyesületükbe nem tartozó tagjainak szociális gondozásában is.

Mindezekhez először is tisztázni kell minden tagszervezetünknek, hogy tagjai közül ki a nyugállományú katona és ki a honvédségi nyugdíjas. Ha ezek között olyan is van, aki több nyugdíjas klubnak is tagja, akkor nyilatkoznia kell az adott személynek, hogy a szociális és kegyeleti gondoskodás szempontjából melyik szervezetet tekinti alapvető elsődleges szervezetének. Az természetes és gyakori, hogy valaki a volt szolgálati helyén lévő nyugdíjas klubnak és a lakóhelyén lévő klubnak is, sőt a fegyvernemének megfelelően szerveződött nyugdíjas egyesületnek is egy időben tagja, ezekben aktívan tevékenykedik, tisztségeket vállal. Mindezek a viszonyok változatlanul maradhatnak, de a hovatartozást feltétlenül tisztázni kell. Csak a nyugállományú

katonákat és a honvédségi nyugdíjasokat kell nyilatkozatra felkérni, mivel a klub más kategóriába tartozó tagjai létszámának a szociális támogatások szempontjából nincs jelentősége.

Ugyanezek a szempontok, főbb elvek érvényesek a nyugdíjas klubok országos szervezeteire is.

A székesfehérvári és a szolnoki tanácskozásokon űrlapokat kaptak a tag-egyesületeink vezetői. Az egyiken nyilatkozniuk kellett, hogy a BEOSZ-t tekintik országos szervezetüknek és tájékoztatnak a létszámaikról, a másik űrlap pedig minta volt a klub tagjai számára, melyben a hovatartozásukról nyilatkozhatnak.

Ezeknek az űrlapoknak a szövege nem volt pontos, valamint nem jutott el minden tagszervezetünkhöz, az adatok értelmezése sem volt egyértelmű. Mindezekért elnézést kérünk.

A tagegyesületeink létszámaiknak megállapítása igen fontos, azonban az egyének nyilatkozataihoz most nem adunk ki űrlapot. Az egyesületek vezetői maguk döntsék el, hogy írásbeli vagy szóbeli legyen a nyilatkozat.

A „Nyilatkozat és tájékoztatás” című űrlap adatai segítik a BEOSZ vezetését, lehetővé teszik a pontos tervezést, a régiókkal és a tagegyesületekkel való kapcsolattartást, elősegítik az elnökség és a régióvezetők helyi segítségnyújtását. Biztosítják a HM szervek és társegyesületek előtti magabiztos érdekvédelmet, a külföldi bajtársi egyesületekkel való kapcsolatfelvételt és kapcsolattartás koordinálását.

Egyesületeink akárhány országos szervezethez is tartozhatnak, a BEOSZ alapszabálya ezt nem ellenzi. Azonban a normális vezetést, a felelősséget, a régiók és a tagszervezetek vezetőiről, tagjairól való gondoskodást csak akkor lehet lelkiismeretesen és tisztességgel megvalósítani, ha félreérthetetlenül tisztázzuk, hogy ki tekinti a BEOSZ-t alapvető, országos szervezetének.

Ezt akkor is meg kell tennünk, ha a szociális gondoskodásról szóló 31/2002. (V. 3.) számú HM-rendelet a korábbi – és véleményezésre a BEOSZ-nak megküldött – rendelettervezet szövegétől eltérően a „fejkvóta” alapján történő támogatást tételesen nem említi.

Jelenleg néhány tagszervezetünk más országos nyugdíjas szervezetnek is tagja, de pontos adatokat az elnökség nem ismer. Mivel a másik országos szervezet a tagegyesületei egy részét a BEOSZ-ból toborozta és toborozza, a

„kettős tagság” létjogosultságát hangsúlyozza, de adatokat erről nem ad. Az oda is belépett klubok sem jelezték a BEOSZ elnökségnek a belépést. Az adott egyesületek vezetőinek tagságuk felé érzett jó szándékát nem lehet kétségbe vonni. Mint némelyik mondja: „Ide is tartjuk a markunkat, oda is tartjuk a markunkat, hátha így több jön a konyhára!”

Ezt a számító magatartást is kívánjuk meggátolni azzal, hogy tisztázzuk sorainkat.

Megszüntetjük az átfedéseket, a tagszervezeteink mennyiségének említésekor azokat külön számoljuk, akik nem a BEOSZ-t tekintik alapvető országos szervezetüknek. Szükség esetén tesszük az egyesületi vezetők és tagok elismerésre, segélyezésre történő felterjesztésénél másik országos szervezettel történő esetenkénti egyeztetést. Azokat a pénzüsségeket, amelyeket az elnökség különböző forrásokból megszerez, elsősorban a BEOSZ-hoz tartozó tagegyesületnek, tagjaiknak osztja szét adományok és segélyek formájában, meghirdetett pályázatok segítségével. Így történik a „Pályázat 2002” esetében is. Természetesen tartjuk ha hasonlóan jár el a másik szövetség is a saját tagszervezeteivel.

Mindezek nincsenek ellentétben azzal, hogy a másik országos szervezettel az elnökség együttműködési szerződést kötött, melyben elismeri a „kettős tagság”-ot, nem gátolja a tagszervezeteinek, hogy a másik szervezetbe is belépjenek. A klubok elhelyezése, az ismertség, a kialakult hagyományok, a tagság érdeke gyakran azt kívánja, hogy az adott egyesület a másik országos szervezetnek is tagja legyen, ott is tevékenykedjen, ott is tisztségeket vállaljanak, részt vegyenek közös rendezvényeken. Ezeket a kialakult viszonyokat változatlanul kívánjuk hagyni, csupán a sorainkat akarjuk tisztázni. A megkötött együttműködési megállapodást tiszteletben tartjuk és ha valamelyik tagszervezetünk nem jelöli meg a BEOSZ-t alapvető országos szervezeteként, azt tisztelettel tudomásul vesszük, mint ahogyan azt is tudomásul kellene vennünk, ha kilépnének a BEOSZ-ból.

Az űrlapot azok is töltsék ki, akik a korábbi már eljuttatták az elnökséghez, valamint azok is, akik a létszámadatokat még nem tudták a tagok egyenkénti megkérdezésével megállapítani. Ez esetben a nyilvántartásuk alapján töltsék ki a rovatokat és később pontos-

sítsák azokat. Egyébként az adatok évenkénti pontosítására a jövőben rendszeresen visszatérünk.

Ez az én véleményem, ami persze vitatható, de a Katonanemzedékek XI. találkozóján is szót kell váltanunk ezekről az eddig rendezetlen dolgokról.

2. A BEOSZ TELEFON- ÉS CÍMJEGYZÉKE

A BEOSZ elnöksége egy évvel ezelőtt adta ki a tagegyesületek telefon- és címjegyzékét. Ez a kiadvány igen jól használható, különösen a hozzáférhető, a régiókat és tagegyesületeket feltüntető térképvázlattal együtt. Az adatokon kívül jól felismerhető a BEOSZ országos elhelyezkedése, a szervezeti felépítése, vezetési rendszere.

Mivel a BEOSZ tagszervezeteinek létszáma napról-napra nő, így az új szervezetek adatait is fel kell vennünk. Több helyen változás történt a címekben, telefonszámokban, új elnökök kerültek a klubok élére, ezért szükséges a telefon- és címjegyzék módosítása.

Végezetül a „Pályázat 2002” akcióban a „Bajtársainkért” Alapítványtól az elnökségi iroda adományaként 2 mobiltelefont és 8 db faxkészüléket nyert, amelyeket rendszerbe kell állítani. Minden régióvezető és a BEOSZ iroda rendelkezni fog telefonos faxkészülékkel, melyek adatait is fel kell vennünk.

Mindenkinek érdeke, hogy pontos adatokkal bekerüljenek a telefonkönyvbe a szervezetek és a tisztségviselők. (Emlékszem egy néhány évvel ezelőtti reklámfilmre, melyben Hruscsov a Szovjetunió elnöke asztalt verve mérgelődik, mert kimaradt a Szaknévsorból!)

Ezért kérjük a kiadott űrlap pontos kitöltését.

Elgondolás a mobiltelefonok és a telefonos faxkészülékek felhasználásáról

A 2000-ben rendszerbe állított mobiltelefonok és a most rendszerbe álló faxkészülékek minőségileg nagymértékben javítják a vezetés színvonalát. A belső és külső információáramlást lehetővé teszik, meggyorsítják, alkalmazásuk nélkülözhetetlen.

Minden régióvezető és a BEOSZ iroda rendelkezik 1-1 mobiltelefonnal és telefonos faxkészülékkel. Ezek az eszközök a BEOSZ elnökség tulajdonát képezik, használatba vannak kiadva. Személyi változás esetén a készülékek átadásra kerülnek az új tisztségviselőnek. Szervezeti változások esetén a BEOSZ titkára új elosztásról intézkedik.

A készülékek korlátozás nélkül egyéni célra is használhatók. Az üzemeletési költségek egy részét, a korábbiaknak megfelelően a BEOSZ iroda fedezi.

Fekete József nyá. ezredes

Együtműködés az osztrák bajtársakkal

**A BEOSZ delegációja
a bécsi együttműködési
tárgyalások után Wiener
Neustadtban
(Bécsújhelyen) látogatást
tett a Mária Terézia
Katonai Akadémián,
és megtekintette
Burgenland történelmi
nevezetességeit is.**

Fotó: Kacsó Lajos

Helyzetjelentés a Délalföldi Régióból

A BEOSZ Délalföldi Régiója három megye nyugállományú klubok és egyesületek tagságát tömöríti soraiba. A tizennégy klub a két kulturális egyesülés közel kétezer fős tagsággal rendelkezik. Ez évben kérte felvételét a szövetségbe Békéscsaba, valamint Csongrád helyi örségi nyugállományú klubja, s felvételi szándékát fogalmazta meg a kalocsai légvédelmi katonák hagyományörző köre.

A klubok között kifogástalan együttműködés, együttgondolkodás valósult meg. Évente megtartjuk a régiótálalkozót, mely minden esetben meghatározott céllal kerül megrendezésre. Ez évben tartottuk a Régió VI. találkozóját, melyet Szegeden, a Városi Önkormányzat dísztermében rendeztük meg. Öröndetes, hogy a találkozó helyszínül Szeged város polgármestere ajánlotta fel, melyet tisztelettel elfogadtuk.

A régiótálalkozók minden esetben kapcsolódnak az országos rendezvénysorozathoz, mint ez évben a Kossuth Lajos bicentenáriumi évéhez. Része a találkozóknak a Magyar Honvédség helyzetéről szóló tájékoztatók, melyet legtöbb esetben Havril András altábornagy, a HVKPFH személyesen tartott számunkra. Ezt azért is fontosnak tartottuk, mivel négy helyőrség kivételével mindenütt megszűntek az alakulatok. Részletes tájékoztatóval kapcsolódunk be a BEOSZ előtt álló feladatok együttes megoldásába, melyet rendszeresen Sipos Géza elnök terjesztett a régiótálalkozó elé. Nem hagyhatjuk figyelmen kívül a szervezeti élet terén szerzett tapasztalatok általánosítását és azok hasznosítását.

Egy évvel korábban – a Katona Nemzedékek X. találkozásán – döntöttük el, hogy ebben az évben megrendezzük a klubelnökök egyhetes összevonását Mátraházán, a Honvéd Üdülőben. Az egyhetes összevonásra március 5–11. között került sor, amelyen részt vettek az elnökök feleségeik is, akik a hétköznapi feladatok megoldása során a legtöbb türelmet tanúsítják. Az egyhetes program végrehajtásához mindvégig partner volt és nagy segítséget adott a HM Társadalmi Kapcsolatok és Kulturális Főosztálya és a BEOSZ elnökség anyagiakban is támogatta az egyhetes összevonást. Az egyhetes összevonásról gazdag tapasztalatokkal és élményekkel tértünk vissza azzal az elgondolással, hogy 2003-ban is

megrendezzük, amennyiben arra lehetőségünk lesz. Az együttesen végzett több éves munkánk igazolja a régiók létrehozásának életrevalóságát. Fontosnak ítéljük meg, hogy ne avatkozzunk be az egyesületek, klubok belső életébe. Hagyjuk meg az önálló elhatározást és cselekvést, annál is inkább mivel mindegyik klubnak más és más a belső sajátossága, működésének feltétele és anyagi helyzete. Magunk is gondolkodunk munkamódszerünk továbbfejlesztésén. Megítélésünk szerint talán lehetne nagyobb lehetőséget biztosítani a régióknak, ami nemcsak anyagiakban jelentene többet. Talán jogot lehetne biztosítani számára, hogy a régióhoz tartozó megyékben felvételre jelentkező egyesületeket a régiók elnökeiből álló testület döntené el, amit a BEOSZ elnöksége erősítene meg. Ez magával hozná az alapszabály olyan jellegű módosítását, ami a régiók hatáskörének bővítését eredményezné. Elképzelhetőnek tartanánk egy három tagú régióvezetőség létrehozását is, ami esetleg negyedévenként jönne össze koordináló szereppel az elnökség határozatának eredményesebb végrehajtása érdekében.

A Délalföldi Régió elnökei általában évente három–négy alkalommal találkoznak és ezek a találkozók munkajellegűek, ahol egyrészt az elnökség határozatából adódó tennivalókat, másrészt a régió területén jelentkező éves feladatokat egyeztetjük. Hasznosnak ítéljük meg, hogy a Katona Nemzedékek Találkozója minden esetben jó alkalmat ad a tennivalók újragondolására.

A 2003. év feladatait már nagy vonalakban egyeztetettük. Kapcsolódni kívánunk a Rákóczi szabadságharc évfordulójának országos rendezvényeihez. Állást foglaltunk, hogy a régió bajtársi találkozóját Szabadszállásán rendezzük meg. Áttekintjük a Honvéd Kulturális Szolgáltató Kht-val való együttműködésünk főbb tapasztalatait, természetesen a Délalföldön működő intézetekkel. Újra megrendezzük az elnökök egyhetes összevonását, tovább gazdagítva az eddig szerzett tapasztalatokat.

*Deli József nyá. ezredes
régióvezető*

Jelentés a 2002. évi pályázatokról

A Bajtársainkért Alapítvány által 2002. évben kibocsátott pályázati kiírás elérte célját. A lehetőségek és az érdekelt igények összhangban volt. Az eddig beérkezett több mint 30 pályázat azt bizonyítja, hogy a kuratórium helyesen választotta meg azok célját, a kiírás céltudatos volt és kedvező visszhangra, nagy érdeklődésre talált a különböző katonaközösségek, valamint a BEOSZ tagsága körében.

A pályázatok többsége mind tartalmában, mind szerkezetileg és formailag megfelelt az általános szabályoknak, az országos gyakorlatnak és nem utolsósorban tükrözték az alapító szándékát.

Mindezek mellett a jövő szempontjából, a cél hatékonyabb megvalósítása érdekében a pályázati rendszer további tökéletesítése, az eddigi tapasztalatok felhasználása és bizonyos következtetések levonása feltétlen indokolt.

Jellemző, hogy a leírásokból nem mindig derül ki a pályázat célja, a megvalósítás és hasznosítás módja, és hiányzik a rendelkezésre álló saját erő. Előfordul, hogy a pályázók nem jelzik a megvalósítás felelőseit. Egyesek túllépik a 100 ezer forintos felsőhatárt és néhány pályázat túlzottan általános és pénzcentrikus. Több pályázó nem tartja be, hogy évente csak egy pályázat értékelhető. Előfordul, hogy a pályázat az adott szervezet részére az éves működéshez szükséges – amúgy jogos – támogatások összegét tartalmazza (Salgótarján). A pályázatokban gyakori a könyvkiadás iránti kérelem, amely köztudott, hogy a közösségek kulturális igényeinek kielégítését tükrözi, és inkább szűk körű érdekcsoportok igényét tartalmazza.

Hogyan pályázzunk a jövőben?

A pályázati kiírásban a jövőben pon-

tosabban és félreérthetetlenül kell fogalmazni. Nem szabad helyt adnunk egyes kérdésekben a félreérthetőségeknek.

Nem szabad figyelembe venni csupán a jóindulatú szándékot. Szükséges, hogy minden pályázat – hasonlóan az országos és minisztériumi jellegű pályázatokhoz – tartalmazza a konkrét célt, a hasznosítás módját, a megvalósítás leírását és a meglévő, a rendelkezésre álló önerőt. Figyelembe kell venni a várható más jellegű támogatásokat is.

Minden esetben tudatosan be kell tartani az elnyert eszközök és pénzek elszámolásánál a számviteli törvény rendelkezéseit. (Minden pénzösszeg kifizetését bizonylattal kell igazolni, a támogatás során kapott tárgyakat, eszközöket konkrét személyekhez kell kötni.)

Évente csak egy pályázat bírálható el és a pályázatonként egy eszköz, illetve pénzösszeg adományozható.

Iványi Nándor titkár

Hagyományápolás a tűzér obsitosoknál

Lassan már egy évtizede, hogy a Bajtársi Egyesületek Országos Szövetségének tűzér tagszervezetei szinte évente részt vesznek a Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem tűzér tanszéke által szervezett és levezetett tűzérési bemutatón és vizsgálóversetén.

Ez évben is a várpalotai lőtérén került sor a tűzér szíveket megdobogtató, izgalommal várt eseményre, ahol találkozhatnak a Magyar Honvédség aktív tűzérei, az obsitosok és újabban az ifjú tűzér hagyományörzők is. A bemutató lövészetet és gyakorlatot követően mintegy kétszázötvenen; a Budapesti Gábor Áron Bajtársi Egyesület, a Várpalotai Gábor Áron nyugdíjas klub tagjai és a nagykáta, szentendrei ifjú tűzér hagyományörzők és néhány érdeklődő polgármester valamint a BEOSZ elnökségének képviselői elzarándokoltak a lőtérén felállított tábormoki emlékműhöz és az 1994-es aknavető csőrobbanás áldozatainak egy sziklatömbből formázott emlékkövéhez.

A Magyar Királyi Honvédség tűzerműszaki főszemlélőjének baleseti halála okán állított tábormoki emlékoszlopnál Békési Zoltán ezredes emlékeztetője után a tagszervezetek vezető képviselői valamint a BEOSZ alelnökei koszorúztak és rótták le kegyeletüket.

Ezt követően az aknavető csőrobbanás közelében, a BEOSZ által emelt emlékműnél dr. Lovasi Gábor ezredes idézte fel a halálos tragédiát, ahol a baleset következtében fiatal katonaéletek hunytak el. Beszédében hangsúlyozta, hogy megemlékezéseink bizonyítják: nem felejtjük el katona áldozatainak, akiket elkerült a katonaszerencse. Utalt arra, hogy a cselekvő hagyományápolás erősíti annak tudatát, hogy nem halnak

meg azok akik bent élnek szívünkben, féltve őrzött emlékeinkben.

A tisztelet és kegyelet koszorúit Erdős László ezredes, a BEOSZ ügyvezető alelnöke, Békési Zoltán ezredes, Kreizinger Károly alezredes a tűzér tagszervezetek elnökei, valamint az ifjú tűzér hagyományörzők képviselői helyezték el az emlékműnél.

Dr. Lovasi Gábor nyá. ezredes

Nem szeretem a kását

A BEOSZ, – a hadkiegészítő parancsnokságokkal kötendő, a szociális és kegyeleti gondoskodásra vonatkozó együttműködési szerződések megkötése előtt – pontosítani akarta állománnyát, ezért tagszervezeteiből adatokat kért létszámukról, valamint nyilatkozatot arról, hogy a BEOSZ-t tekintik alapvető országos szervezetüknek. Az adatszolgáltatást előre sokszorosított űrlap segítette. A felméréstől azt vártuk, hogy megszűnnek az átfedések és minden szervezet, illetve egyén csak egy helyen szerepel, a számlálásoknál, a szociális gondoskodás szempontjából, akárhány helyre is fizeti a tagdíjat. Ez a tisztességes szándék a BEOSZ belügye.

Kérdéseim a következők: Milyen jogon avatkozik ebbe egy másik országos nyugdíjas szövetség vezetője? Miért sajnálkozik a „kötelező jellegű” adatszolgáltatás miatt? Miért viaszgatalja a nyugdíjas társadalmat, hogy „legyen mindenki nyugodt, nem eszik olyan forrón a kását?” Miért gondolja, hogy egyáltalán akar-e valaki kását enni, főleg olyant, amit náluk főztek?

Milyen kára származik a nyugdíjas klubnak vagy egyénnek, ha becsületesen nyilatkozik arról, hogy melyiket tekinti alapvető szervezetének, ha több helyen is tag?

Lehetséges válaszok:

A másik országos nyugdíjas szövetség vezetői világosan felismerték, hogy sem a nyugdíjas klubok, sem a nyugdíjasok érdekei nem sérülnek ugyan a BEOSZ akciójával, azonban nem használ az országos szövetségüknek és főleg saját maguknak. Amikor a kormányváltás után néhány héttel, másokat megelőzve tisztelgő látogatást tettek az új HM politikai államtitkáránál, amellet, hogy rajta keresztül az új honvédelmi mi-

nisztart a szövetségük tiszteletbeli elnökének kérték fel, kérésekkel is előálltak. „Különösen nagy érdeklődést mutatott államtitkár úr az ez évre beígért, és meg nem kapott anyagi támogatás felvetését illetően.” Az anyagi támogatás jogosságának indoklásakor minden bizonnyal szóba került a tagszervezeteik mennyisége és a létszámuk. Szemrebbenés nélkül bele számolták a „kettős” tagokat is. Ha a BEOSZ vezetői hasonló látogatást tennének, ők is sajátjukként számolnák azokat? Nem nehéz belátni ennek a módszernek a célját és azt, hogy ezzel félrevezetik az államtitkár urat, félrevezetik a közvéleményt. Az is látható, hogy az általuk többszörösen leócsárított „blöd ötlet”-nek nevezett „fejkvóta” alapján történő támogatási rendszert saját maguk is elismerik, követik, hiszen érvelésnél felhasználják. Ha két országos nyugdíjas szövetség megállapodna, hogy tagszervezeteik mindegyike legyen kettős tag, a szövetségek létszáma egy csapásra duplájára nőne. Mennyivel könnyebb lenne a HM-től több fizetett státuszt, anyagi juttatást, gépkocsi használatot, stb. kicsikarni! Attól fél tehát az országos szövetség vezetője, hogy a sorok tisztázásakor kisebb lesz az általuk vezetett szervezet.

Kinek lenne ez olyan nagy baj? A mostani helyzet, aminek nincsenek tisztázva a hovatartozási viszonyok, zavarosak. Ebben a helyzetben a legkönnyebb hazardizálni.

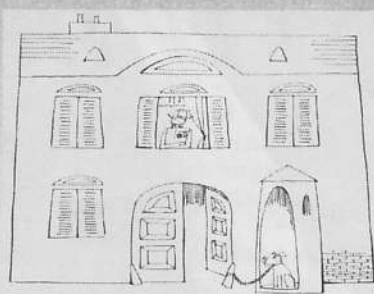
Summázat: A BEOSZ tagságának zöme nem szereti a másik országos nyugdíjas szövetség vezetői által főzött kását, sem „olyan forrón”; sem langyosan, és a legjobb tudomásom szerint a BEOSZ tisztségviselői, a régiók és a tagszervezetek vezetői nem szeretnek a zavarosban halászni. A BEOSZ önkéntes szerveződés, nincs szüksége létszámának fondorlatos növelésére, mert az nagy örömeinkre napról-napra nő így is.

F. J.

TÁBORNOK TRÉFÁK

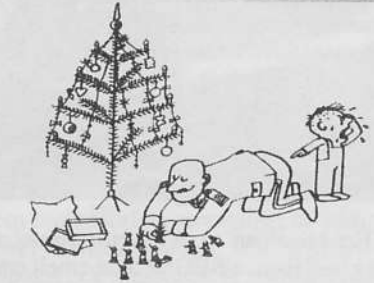
Hódolat

Kell az őrbódé

Szemérmes generális

Marad a gyerek...

A nyugállományúak elismerése

A nyugállományú katonák megbecsülését fejezi ki, hogy érdemeik elismerése megegyezik a hivatásos állományúakéval. Ennek megfelelően a nyugállományú kiemelkedő munkájának honorálásaként az alábbi elismerésekben részesíthető: írásbeli dicséret; pénz-, vagy tárgyjutalom; hazai vagy külföldi jutalomüdülés; miniszter által alapított kitüntető cím, díj, plakett, oklevél, emléklap, stb., kitüntetés.

Kifejezetten a nyugállományú katonák érdekeit érintő, kiemelkedően eredményes munka elismerésére került alapításra az „Aranykor” kitüntető cím. Főként nyugdíjas szervezetek fenntartásának, kulturális szabadidejük szervezésének, ügyeik intézésének, érdekeik önzetlen képviselésének felvállalásában nyújtott jelentős teljesítményért adományozható.

(Részlet az „Obsitos” című kiadványból, amelyet bajtársaink – Galló István és Pintér Ferenc nyugállományú ezredek – szerkesztettek.)

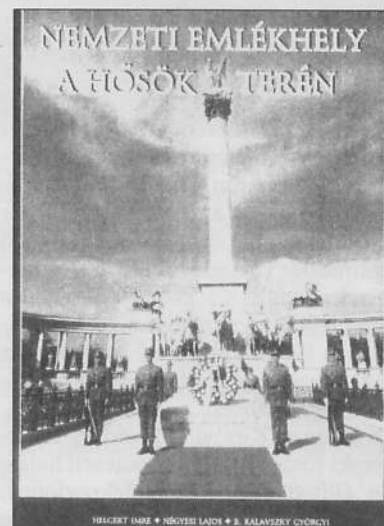
Tájékoztató. A Bajtársi Egyesületek Országos Szövetségének elnöksége pályázatot hirdetett (megjelent a Magyar Honvéd 2002. március 8-ai számában) a Kossuth emlékévé 2002. alkalmából az évfordulóval kapcsolatos élmények, események megírására „Emberé a munka, nemzeté a di-

csőség” címmel. A felhívásra a megadott határidőig mindösszesen öt dolgozat érkezett, melyeket egy felkért bizottság bíralt el. Az eredmény kihirdetésére, a díjak átadására 2002. október 5-én a XI. Katonanemzedéki Találkozón került sor Balatonkenesén.

Könyvjelző

Nemzeti emlékhely a Hősök terén

Hazánk és Budapest jelképe is a Hősök tere, melynek emlékműveit sem kímélték történelmünk viharai. Az Országgyűlés 2001-ben az itt lévő Millenniumi emlékművet és Hősök emlékkövét nemzeti emlékhellyé nyilvánította. A kötet szerzői – Helgert Imre, Négyesi Lajos, Kalavszky Györgyi – felismerve azt,

hogy napjainkig sem készült átfogó feldolgozás e történelmet idéző térről – közel 200 kép és dokumentum felhasználásával mutatják be az emlékművek létrejöttét, a Városligetet, Műcsarnokot, Szépművészeti Múzeumot, Andrássy utat, és történelmünk Hősök terén zajló eseményeit. E munka érthetően, hitelesen és látványosan ismerteti hazánk e fontos jelképének múltját, s közben – a szoborgalériában megörökített személyek és a domborműveken ábrázolt események ismertetésével – felidézi a magyar történelem viharos évszázadait.

Aki kézbe veszi e munkát nemcsak az eddigi még nem publikált képekkel találkozhat, de többek között olvashat az 1896-os Ezredéves Országos Kiállításról, az 1930. szeptember 1-jei véres munkástüntetésről, az 1938-as Eucharisztikus Világkongresszusról, ugyanúgy mint az 1945. utáni május 1-jei felvonulásokról, díszszemlékről, vagy éppen Nagy Imre miniszterelnök temetéséről, II. János Pál pápa magyarországi látogatásáról. Mindezt korabeli képek látványa és egykori sajtótudósítások teszik hitelessé.

A kiadó a művet reprezentatív kivitelben, B/5 formában, barnított, fekete-fehér és színes képekkel, 160 oldal terjedelemben jeleníti meg. A kötet bolti ára 5.500,- Ft körül várható, de aki megrendeli a Szaktudás Kiadó Ház Rt-nél, az 3.800 Ft/db áron megkapja. Bővebb felvilágosítást bajtársunk Helgert Imre ezredes ad.

A Bajtársi Egyesületek Országos Szövetségének tájékoztatója

Felelős kiadó: Sipos Géza ezredes, a Beosz elnöke. **Szerkesztők:** Dr. Herczeg Ottó és Kacsó Lajos
Cím: 1440 Budapest, Pf.: 22.